

dere med deres liv og komme ud på arbejdsmarkedet.

Skolerne har gjort en god og virkelig prisværdig indsats. Men nu, hvor arbejdsledigheden er faldet, mener vi, at det helt naturlige og konsekvente må være at skære ned på pladser på disse kurser, og det er så det, der er blevet gjort via finansloven for 1999.

En nedskæring vil naturligvis altid gøre ondt, og det har denne nedskæring jo så absolut også gjort. Men samtidig med dette arbejder vi jo her i Folketinget på højtryk med en reform på ungdomsuddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet, og dette arbejde mener jeg at vi bør være helt færdige med, før der kan tages hul på og fremlægges planer om, hvordan de skal arbejde sammen og indgå i forbindelse med hinanden. Herunder kan jeg tilføje, at den totale vejledningsindsats over for unge bør forbedres og professionaliseres, så eleverne i langt højere grad er i stand til at vælge mellem de mange muligheder og tilbud, der er for uddannelse og/eller job.

Også i Kristeligt Folkeparti beklager vi – ligesom andre har gjort – den korte tid, der var til behandling af finanslovens forslag på dette område. Det er ikke optimalt, at så vigtige love og forslag skal behandles i sene nattetimer og uden den nødvendige tid til undersøgelser, men det er der vist generelt enighed om.

Produktionsskoler, daghøjskoler, AMU-centre, folkeoplysning, ungdomsuddannelse, videreuddannelse, efteruddannelse osv. er et enormt vigtigt område, og der bruges milliarder af kroner her. Vi skal og må sikre, at de økonomiske ressourcer anvendes så hensigtsmæssigt som muligt her. Derfor trænger vi naturligvis til et overblik, en plan eller måske endda en reform på området. Men vi må være færdige og have lagt sidste hånd på igangværende reformer, inden der bliver taget fat på nye.

SF og Enhedslisten har taget et godt initiativ med denne forespørgselsdebat, og forslaget til vedtagelse er meget sympatisk, men da vi er midt i arbejdet med diverse reformer, som tangerer disse områder, kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte forslaget.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne sige tak for den interesse, der har været for de unge, som denne her forespørgsel handler om, og for de muligheder, de bør have i vores uddannelsessystem. Jeg tror, det er helt

afgørende, at der er en fælles forpligtelse for at skaffe den nødvendige rummelighed, for at de ikke til stadighed må sikres opfindelse af nye særlige tilbud, men at vi rent faktisk sørger for, at vores ordinære systemer også har plads til den her gruppe af unge.

Derudover selvfølgelig også en kvittering for interessen for VEU-reformarbejdet. Der er jo kommet flere forskellige og også meget interessante bud i forhold til de linjer, som jo især vil blive lagt i efterårets forhandlinger. Jeg tror, det bliver et meget interessant forhandlingsforløb, og jeg glæder mig meget til at vende tilbage til det.

I forhold til det, som jeg sagde indledningsvis, og det, som arbejdsministeren sagde indledningsvis, finder vi ikke, at der er grundlag for at vedtage det fremsatte forslag til vedtagelse, da det i hvert fald er vores indtryk, at vi langt hen ad vejen arbejder for en fælles målsætning.

Aage Frandsen (SF):

Jeg må jo konstatere, at den gamle sætning om, at det er sværere at overvinde sig selv end at indtage en stad, også passede i den her forbindelse.

Det erkendes godt nok fra mange sider, at det, man lavede i forbindelse med finansloven omkring produktionsskoler og daghøjskoler og AMU-centre, ikke var det mest smarte. Det var nærmest halvdårligt. Man havde en målsætning, og så havde man nogle midler, men midlerne havde nogle følgevirkninger, som var klart utilfredsstillende.

Det ene, som vi er optaget af her, er selvfølgelig at sikre, at de uddannelsesuvante og de kort uddannede får et uddannelsesstilbud, som ud fra deres forudsætninger, deres ønsker, deres behov, er relevante.

Det andet, som vi er optaget af, er, at vi på de her områder har nogle uddannelsesinstitutioner, som er særlige. Og det gode ved det danske uddannelsessystem er, at der somme tider gror noget op af sig selv, uden at staten sådan set har villet det. Men det gør der.

Det er det, der har været noget af det bedste omkring vores folkeoplysningstradition og vores højskoler og sådan nogle ting, der er sket i Danmark. Det, der var tilfældet med daghøjskoler, da de dukkede op, var, at der sådan set ikke var nogen, der sagde, at nu skulle vi have sådan nogle, og det vedtog man så en lov om. Nej, de kom. De kom ud af en bestemt tid og